

Hvis Tinget dertil giver sit Samtykke, vil jeg allerede nu, skønt Sagen ikke staa paa Dagsordenen, foreslaa Valg af Medlemmer til det Udvalg, som det i Gaar blev besluttet at nedsætte om *Forslag til Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme*. Hvis ingen gør Indsigelse nu derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Paa Formandens Forslag valgtes: *P. T. Nielsen, Pedersen-Nyskov, Moestrup, N. Jensen, K. Kristensen, Ludvig Reventlow, H. Rasmussen, Hauge, N. C. Christensen, K. Pedersen, Lars Hansen, Hedegaard, Lüttichau, Christiansen og Hornstrup*.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Landbrugsministeren (*Poul Christensen*): De forskellige Udtalelser, som ere faldne fra ærede Medlemmer, maa for de fleste Bestemmelers Vedkommende betegnes som Udtryk for Tilslutning til Lovforslaget. Angaaende den første Bestemmelse, Lovforslaget indeholder: Bestemmelsen om, at Smør med et Vandindhold af over 16 pCt. ikke maa udføres, tror jeg, der har været Enighed fra alle Sider. Det ærede Medlem, som indledede Debatten, det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Carl Sørensen), var ogsaa fuldt ud enig heri. Jeg tror, det er rigtigt, at vi, naar man i England har et Indførselsforbud mod Smør med det ovennævnte Vandindhold, søge at ændre vore Udførselsregler saaledes, at de komme i Overensstemmelse med de i England gældende Indførselsbestemmelser. Et Par mere underordnede Spørgsmaal blev rejst af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds angaaende Navnene paa det Smør, som ikke er Genstand for Udførsel, og som i Lovforslaget betegnes dels som „Vandsmør“, dels som „Skrabesmør“. Dette Navn „Vandsmør“ er valgt efter mange og lange Overvejelser. Man har ikke kunnet finde en Betegnelse, der bedre svarede til Hensigten end netop denne, som, naar det gaar ind i Bevidstheden, hvad det er, det drejer sig om, vil trykke Prisen mindst. Det andet var Navnet „Skrabesmør“, som vistnok ogsaa træffer

Meningen ret godt. Men om disse to ret underordnede Spørgsmaal skal jeg sige, at hvis man finder noget, som man synes er bedre, vil der med Ministeren kunne opnaas Enighed derom.

Jeg takker det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds for hans Udtalelser om Lovforslagets § 5. Ogsaa jeg tror, det vilde være gavnligt, om vi kunde naa til at indføre Bestemmelsen om et Regulativ paa dette Omraade. Derimod er jeg ikke enig med det ærede Medlem, naar han ønsker Ordet „Samraad“ ombyttet med „Indstilling“. Ved Samraad forstås naturligvis, at man kommer sammen og drøtter den foreliggende Opgave og saa vidt muligt søger at forhandle sig igennem til Enighed, og der er ingen Tvivl om, at der under et saadant Samraad vil blive taget Hensyn til alle Parter. Men hvis der kommer til staa: Indstilling, er jeg noget bange for, at Ministeriet bliver uden nogen som helst Indflydelse, thi dette kan maaske betyde, at Ministeriet vil være afskaaret fra at gribe ind eller rette paa noget Punkt, saa at det i Virkeligheden bliver Organisationerne, der blive ene-raadende. Ordet „Samraad“ er et meget godt Ord, der er kendt i Sproget, alle vide, hvad der menes dermed, og man vil herved naa at give til alle Sider, hvad der tilkommer dem, baade til Organisationerne og til Regeringen. Det ærede Medlem tvivlede lidt om Nødvendigheden af, at Mejerierne deltage i Udstillingerne i Henhold til Lovforslagets § 9. Jeg tror, at disse Udstillinger ere i høj Grad belærende og i høj Grad ville kunne virke til, at det gode danske Smør bliver endnu bedre, end det har været i Forvejen, og jeg henstiller derfor, at man lader denne Bestemmelse staa.

Bestemmelsen i § 10 er den, der har vakt mest Omtale, og man kan vel nok sige, at der har været rejst en virkelig Modstand mod denne Paragraf. Med Hensyn til det Arbejde, der er gjort for at faa denne Bestemmelse ind i Loven, skal jeg fremstille Sagen saaledes, som den er fremstillet for mig af de Mænd, der paa Regeringens Vegne have haft Sæde i Lovudvalget, og jeg skal gøre det foranlediget ved en Artikel, som har været fremme i „Andelsbladet“ for den 18. ds., af to af Udvalgets Medlemmer, nemlig Hans Jensen, Vemmelev, og Anders Nielsen, Svejstrup-Østergaard, der i Udvalget mødte som Repræsentanter henholdsvis for De samvirkende danske Mejeriforeninger og Danske Mejeriers Smørmærkeforening. Den